

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2016 r.
skargi D. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 14 lutego 2014 r., sygn. akt XIII Ga (...)
wydanego w sprawie z urzędu
przy uczestnictwie D. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w B., P. P. i J. S.
o ustanowienie w trybie art. 42 k.c. kuratora dla spółki D. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

- 1) odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania,**
- 2) zasądza od D. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz uczestnika P. P. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

D. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w skardze z dnia 12 lutego 2016 r. zarzuciła prawomocnemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 14 lutego 2014 r. naruszenie art. 42 k.c. w związku z art. 227 § 1 i art. 249 k.s.h., naruszenie art. 42 k.c. w związku z art. 365 § 1 k.p.c. oraz naruszenie art. 42 k.c. w związku z art. 64 Konstytucji i art. 151 oraz 227 k.s.h.

Skarga z dnia 12 lutego 2016 r. jest trzecią z kolei skargą spółki *D.* na prawomocne postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 14 lutego 2014 r. wniesioną z powołaniem się na art. 519² k.p.c. Dwie pierwsze skargi wniesione przez *D.* Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z powołaniem się na art. 519² k.p.c. zostały odrzucone przez Sąd Najwyższy; pierwsza postanowieniem z dnia 11 lutego 2015 r., a druga postanowieniem z dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 424³ w związku z art. 13 § 2 k.p.c. od tego samego prawomocnego postanowienia co do istoty dany uczestnik postępowania nieprocesowego może wnieść tylko jedną skargę, o której mowa w art. 519² k.p.c.

Wbrew pogładowi wyrażonemu w odpowiedzi *P. P.* na skargę spółki *D.* uregulowanie zawarte w art. 424³ k.p.c. nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ dotyczy tylko skargi wniesionej skutecznie, lecz nieprzyjętej do rozpoznania lub oddalonej, a dwie wcześniejsze skargi *D.* Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie zostały wniesione skutecznie, doszło bowiem do ich odrzucenia.

2. Zarówno w piśmiennictwie, jak orzecznictwie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2008 r., I CNP 27/08, LEX nr 457829), przyjmuje się, że niezgodność prawomocnego orzeczenia z prawem uzasadniająca odpowiedzialność odszkodowawczą ma charakter kwalifikowany i zachodzi tylko wtedy, gdy orzeczenie zostało wydane na skutek rażąco błędnej wykładni prawa lub rażąco niewłaściwego zastosowania prawa, tj. z uchybieniami odnoszącymi się do regulacji prawnych istotnych i nieuzasadniających odmiennych ocen. W szczególności nie stanowi takiego uchybienia opowiedzenie się przez sąd za

jedną z możliwych interpretacji przepisów prawa. Przeciwny pogląd zagrażałby takim wartościom, jak: stabilność obrotu prawnego, swoboda sądu w ocenie materiału dowodowego i stosowaniu prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 r., III CNP 42/08, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2009 r., I CNP 121/08).

Według art. 424⁹ k.p.c. mającego na podstawie odesłania zawartego w art. 13 § 2 k.p.c. zastosowanie także do skarg, o których mowa w art. 519² k.p.c., Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania, jeżeli jest ona oczywiście bezzasadna. Skargę uważa się za oczywiście bezzasadną, gdy z jej treści, bez głębszej analizy wynika, że nie może być uwzględniona.

Zawarte w skardze spółki *D.* z dnia 12 lutego 2016 r. twierdzenia nie zawierają argumentów, które pozwalałyby - wstępnie oceniając - zasadnie wnioskować, iż postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 14 lutego 2014 r. oddalające apelację spółki *D.* od postanowienia ustanawiającego dla niej kuratora na podstawie art. 42 k.c. jest dotknięte kwalifikowaną sprzecznością z prawem w przedstawionym wyżej znaczeniu.

Mając to na względzie Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi spółki *D.* z dnia 12 lutego 2016 r., a o kosztach postępowania wywołanych wniesieniem tej skargi rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 8 ust. 1 pkt 3 w związku z § 10 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015. 1800).

